

Nr 559.

Av fröken **Andersson**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående ändrad lydelse av 42 § 1 mom. lagen den 15 juni 1935 (nr 337) om kommunalstyrelse i Stockholm.*

I proposition nr 222 har Kungl. Maj:t framlagt förslag till sådan ändring i lagen den 15 juni 1935 om kommunalstyrelse i Stockholm att högsta tillåtna antalet borgarråd i Stockholm höjes från 8 till 9.

Till grund för propositionen ligger en skrivelse från Stockholms stadsfullmäktige av den 15 oktober 1954. I denna åberopas, under hänvisning till särskilt yttrande av Stockholms stads stadskollegium, som skäl för den föreslagna höjningen, att under de 8 år som förflutit sedan antalet borgarråd år 1946 höjdes till nuvarande maximum, 8, Stockholms kommunala förvaltning avsevärt ökat i omfattning och blivit i skilda hänseenden mera komplicerad. Någon närmare utredning om behovet av en utbyggnad av borgarrådsinstitutionen har emellertid icke förebringats. Stadskollegiet har i sitt yttrande endast ytligt redovisat den utveckling staden under de senaste åren genomgått men anser sig det oaktat kunna hemställa om den icke oväsentliga ökning av stadens administration, som ett inrättande av en nionde borgarrådsbefattning innebär. Enär en utökning av borgarrådsinstitutionen automatiskt måste bli föremål för riksdagens prövning på grund av att borgarrådets antal fixerats i den särskilda lagen om kommunalstyrelse i Stockholm, måste emellertid riksdagen även pröva de skäl som ligger till grund för en höjning av antalet borgarråd. En närmare undersökning om behovet av ytterligare ett borgarråd erfordras därför. En dylik utredning kommer väl också att företagas av de sakkunniga, som för närvarande inom inrikesdepartementet är sysselsatta med en översyn av kommunallagstiftningen i Stockholm. Först sedan resultatet av denna utredning eller annan mer ingående förutsättningslös översyn av borgarrådsinstitutionen föreligger, anser jag att riksdagen kan taga slutlig ställning till en höjning av antalet borgarråd.

På grund av vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen måtte avslå Kungl. Maj:ts proposition nr 222 med förslag till lag angående ändrad lydelse av 42 § 1 mom. lagen den 15 juni 1935 (nr 337) om kommunalstyrelse i Stockholm.

Stockholm den 20 november 1954.

Ebon Andersson.